II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Δεκεμβρίου 1992

για τη θέσπιση ειδικών κοινών προγραμμάτων για την επαγγελματική κατάρτιση των τελωνειακών υπαλλήλων σχετικά με την ενεργητική τελειοποίηση, την προσωρινή εισαγωγή και τη διαμετακόμιση (Πρόγραμμα Matthaeus)

(93/15/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την απόφαση 91/341/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 1991 περί εγκρίσεως προγράμματος κοινοτικής δράσης σχετικά με την επαγγελματική κατάρτιση των τελωνειακών υπαλλήλων (Matthaeus) [1], και ιδίως το παράρτημα III σημείο 7,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 στοιχείο γ) της απόφασης 91/341/ΕΟΚ, η Επιτροπή καλείται να εκπονήσει κοινά προγράμματα κατάρτισης για τους τελωνειακούς υπαλλήλους·

ότι αυτά τα κοινά προγράμματα κατάρτισης είναι απαραίτητα για την επίτευξη των στόχων, τους οποίους επιδιώκει το πρόγραμμα Matthaeus, και ιδίως εκείνου της ομοιόμορφης εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας·

ότι αυτά τα κοινά προγράμματα κατέστησαν αναγκαία λόγω της ποικιλίας κατάρτισης που παρέχεται σήμερα στις τελωνειακές σχολές των κρατών μελών·

ότι έχει ήδη εγκριθεί, με την απόφαση 92/39/ΕΟΚ της Επιτροπής [2], ένα κοινό πρόγραμμα κατάρτισης προοριζόμενο για τους υπαλλήλους που λαμβάνουν μέρος στην αρχική κατάρτιση·

ότι τα ειδικά κοινά προγράμματα τελειοποίησης και ειδίκευσης που εφαρμόζονται στις τελωνειακές σχολές παράλληλα με το κοινό πρόγραμμα αρχικής κατάρτισης θα συμβάλουν στην εδραίωση ομοιόμορφης εκπαίδευσης σε τελωνειακά θέματα σε όλη την Κοινότητα·

ότι τα εν λόγω ειδικά κοινά προγράμματα αφορούν τους υπαλλήλους που διαθέτουν ήδη κάποια επαγγελματική εμπειρία·

ότι τα τρία ειδικά κοινά προγράμματα που αφορούν το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης, το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής και της διαμετακόμισης είναι απαραίτητα δεδομένης της οικονομικής σημασίας των καθεστώτων αυτών, και ότι θα επιτρέψουν την ομοιόμορφη εφαρμογή στην Κοινότητα της νομοθεσίας εξασφαλίζοντας την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι οι υπάλληλοι για τους οποίους προορίζονται αυτά τα ειδικά κοινά προγράμματα πρέπει, λόγω της επαγγελματικής τους εμπειρίας, να είναι σε θέση να ωφεληθούν πλήρως από αυτά και να εξασφαλίσουν κατ' αυτόν τον τρόπο στο μέλλον ορθότερη εφαρμογή του κοινοτικού τελωνειακού δικαίου·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής Matthaeus,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Στις τελωνειακές σχολές των κρατών μελών εφαρμόζονται τρία ειδικά κοινά προγράμματα, τα οποία στη συνέχεια καλούνται «ειδικά προγράμματα» και προορίζονται για τους τελωνειακούς υπαλλήλους, και των οποίων το περιεχόμενο καθορίζεται αντίστοιχα στα παραρτήματα I, II και III.

[1] ΕΕ αριθ. L 187 της 13. 7. 1991, σ. 41.
[2] ΕΕ αριθ. L 16 της 23. 1. 1992, σ. 14.

Άρθρο 2

Κατά την έννοια της παρούσας απόφασης νοείται ως:

1. «τελωνειακή σχολή»: κάθε ίδρυμα, το οποίο παρέχει στους τελωνειακούς υπαλλήλους εκπαίδευση σχετική με την επαγγελματική κατάρτιση·
2. «υπάλληλοι που διαθέτουν ήδη επαγγελματική εμπειρία»: οι υπάλληλοι που έχουν ήδη λάβει μέρος στην αρχική κατάρτιση κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 2 της απόφασης 92/39/ΕΟΚ ή, ελλείψει αυτών, οι υπάλληλοι που διαθέτουν επαρκείς γενικές γνώσεις επί τελωνειακών θεμάτων για να μπορέσουν να εμβαθύνουν στα θέματα που αναπτύσσουν τα ειδικά προγράμματα.

Άρθρο 3

Τα ειδικά προγράμματα προορίζονται για τους τελωνειακούς υπαλλήλους οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του μέρους του κοινοτικού δικαίου που καλύπτεται από τα προγράμματα αυτά, και οι οποίοι διαθέτουν ήδη επαγγελματική εμπειρία ανεξάρτητα από τον τόπο άσκησης των καθηκόντων τους.

Άρθρο 4

Η διδασκαλία των ειδικών προγραμμάτων πρέπει να κατανέμεται σε χρονικό διάστημα τέτοιο που να επιτρέπει στους εκπαιδευόμενους υπαλλήλους να έχουν τη μέγιστη απόδοση κατά τη μελλοντική εφαρμογή των εν λόγω προγραμμάτων.

Άρθρο 5

Κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τις διατάξεις και τον τρόπο που επιλέγει για την εφαρμογή των ειδικών προγραμμάτων.

Άρθρο 6

Η εφαρμογή των ειδικών προγραμμάτων δεν εμποδίζει την εφαρμογή, στις τελωνειακές σχολές, συμπληρωματικών εθνικών προγραμμάτων.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ειδικά προγράμματα από την 1η Ιανουαρίου 1993.

Άρθρο 8

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 1992.

Για την Επιτροπή

Christiane SCRIVENER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ειδικό πρόγραμμα: Καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή

1. ΓΕΝΙΚΑ

1.1. Το καθεστώς στο κοινοτικό δίκαιο και στο πλαίσιο της ΓΣΔΕ και της σύμβασης του Κιότο.

1.2. Οι οικονομικές παράμετροι του καθεστώτος στο πλαίσιο της πολιτικής ανταγωνισμού στις εξαγωγές εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας. Τα οφέλη από άποψη δασμών και φόρων στην εισαγωγή και, όσον αφορά το σύστημα της αναστολής, τα μέτρα εμπορικής πολιτικής.

1.3. Οι σχέσεις του καθεστώτος με την κοινή γεωργική πολιτική. Οι περιπτώσεις απαγόρευσης.

1.4. Το καθεστώς έναντι των ειδικών καταστάσεων (εμπορεύματα στρατηγικής σημασίας, περιορισμοί, εξαγωγές χημικών προϊόντων που δύνανται να χρησιμοποιηθούν ως όπλα κ.λπ.).

2. ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

2.1. Οι κοινές παράμετροι των δύο συστημάτων.

2.2. Η τεχνική του συστήματος της αναστολής.

2.3. Η τεχνική του συστήματος της επιστροφής.

2.4. Η επανεξαγωγή αρχικών εμπορευμάτων και οι σχέσεις μεταξύ του συστήματος της επιστροφής και των υπόλοιπων δυνατοτήτων επιστροφής ή διαγραφής εισαγωγικών δασμών.

2.5. Η επιλογή του συστήματος.

3. Ο ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΙΣΟΔΥΝΑΜΟ

3.1. Τα οικονομικά οφέλη που συνδέονται με το συμψηφισμό στο ισοδύναμο.

3.2. Η έννοια των «ισοδύναμων εμπορευμάτων» (εκτίμηση του ισοδύναμου, ευαισθησία, κριτήρια, έλεγχοι για την τήρηση των προϋποθέσεων).

3.3. Οι απαγορεύσεις και οι περιορισμοί.

4. ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΙΜ/ΕΧ ΚΑΙ ΕΧ/ΙΜ

4.1. Τα οικονομικά οφέλη που συνδέονται με τη διαδικασία ΕΧ/ΙΜ.

4.2. Οι τριγωνικές συναλλαγές.

5. ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟ ΣΤΟ ΙΣΟΔΥΝΑΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΕΞΑΓΩΓΗ

5.1. Τα κριτήρια για την υπαγωγή στα ευεργετήματα του συμψηφισμού στο ισοδύναμο. Ο ιδιαζόντως λεπτός χαρακτήρας που έχει τέλεια αντιστοιχεία των εν λόγω κριτηρίων ειδικότερα για τα γεωργικά προϊόντα.

5.2. Η χρονική στιγμή κατά την οποία καθορίζονται οι όροι για την υπαγωγή στα ευεργετήματα των διαδικασιών αυτών.

5.3. Τα ισοδύναμα εμπορεύματα που βρίσκονται σε στάδιο παραγωγής περισσότερο προχωρημένο σε σχέση με τα εμπορεύματα εισαγωγής.

5.4. Η μεταβολή της κατάστασης από άποψη τελωνειακή. Η χρονική στιγμή της μεταβολής.

5.5. Η περίπτωση κατά την οποία η μεταβολή της κατάστασης από άποψη τελωνειακή για τα γεωργικά προϊόντα δεν συνεπάγεται επιπτώσεις όσον αφορά τις γεωργικές επιστροφές.

6. ΟΙ ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΓΩΓΗ ΣΤΑ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

6.1. Οι προϋποθέσεις που συνδέονται με το πρόσωπο. Η εγκατάσταση στην Κοινότητα. Οι ενέργειες που δεν έχουν χαρακτήρα εμπορικό. Οι βιομηχανικές και οι εμπορικές επιχειρήσεις. Ο δικαιούχος της άδειας και οι επιχειρήσεις. Ο έλεγχος των εγγυήσεων για την υπαγωγή στο ευεργετικό καθεστώς.

6.2. Ο προσδιορισμός των εμπορευμάτων και ο προσδιορισμός των προϋποθέσεων για την υπαγωγή στο ευεργέτημα του συμψηφισμού στο ισοδύναμο.

6.3. Οι οικονομικές προϋποθέσεις. Οι περιπτώσεις σε σχέση προς τις οποίες θεωρείται ότι πληρούνται οι οικονομικές προϋποθέσεις: σε σχέση προς τύπους ενεργειών και σε σχέση προς εμπορεύματα. Οι υπόλοιπες περιπτώσεις σε σχέση προς τις οποίες τηρούνται ή ενδέχεται να τηρούνται οι οικονομικές προϋποθέσεις. Δικαιολογητικά που πρέπει να υποβάλλονται από τον αιτούντα την άδεια.

6.4. Οι όροι υπαγωγής στο ευεργετικό καθεστώς για τα γεωργικά προϊόντα για τα οποία εφαρμόζονται σύστημα ρύθμισης τιμών ή ελάχιστες τιμές.

6.5. Οι ειδικές προϋποθέσεις για την υπαγωγή στο ευεργετικό καθεστώς με το σύστημα επιστροφής.

7. Η ΑΙΤΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΙΑ

7.1. Οι πληροφορίες που πρέπει να περιέχονται στην αίτηση. Τα δικαιολογητικά. Η προθεσμία υποβολής αίτησης.

7.2. Ο έλεγχος των πληροφοριών που παρέχονται στην αίτηση καθώς και η ύπαρξη εγγύησης όσον αφορά τον αιτούντα και την επιχείρηση. Ο έλεγχος της δυνατότητας πραγματοποίησης των εργασιών τελειοποίησης στις ζητούμενες ποσότητες.

7.3. Τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στην άδεια. Τα στοιχεία για τα οποία η άδεια μπορεί να προβλέψει ότι θα καθορισθούν μετά την έκδοσή της.

7.4. Σχέση μεταξύ της έκδοσης της άδειας και της υπαγωγής των εισαγόμενων εμπορευμάτων στο καθεστώς.

7.5. Η απλοποιημένη διαδικασία έκδοσης της άδειας. Περιπτώσεις τις οποίες η διαδικασία γίνεται δεκτή και σχετικές προϋποθέσεις.

7.6. Ημερομηνία μετά την οποία ισχύει η άδεια.

7.7. Ανανέωση και τροποποίηση της άδειας.

7.8. Οι υποχρεώσεις του κατόχου της άδειας σε περίπτωση που μεταβάλλονται ορισμένες συνθήκες.

7.9. Ακύρωση ή ανάκληση αδείας.

8. ΟΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ

8.1. Η διάρκεια ισχύος της άδειας και οι περιπτώσεις επανεξέτασης των οικονομικών όρων.

8.2. Η προθεσμία επανεξαγωγής (IM/EX). Η σημασία που έχει ο σωστός καθορισμός της προθεσμίας αυτής, λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών σε περίπτωση που εφαρμόζονται άλλες διατάξεις σχετικές με την υπόψη περίπτωση (ιδίως συγκεντρωτικός ετήσιος ή τρίμηνος υπολογισμός προθεσμιών).

8.3. Η προθεσμία υπαγωγής των εμπορευμάτων στο καθεστώς, στο πλαίσιο της διαδικασίας της εκ των προτέρων εξαγωγής.

8.4. Η προθεσμία για την κατάρτιση του εκκαθαριστικού λογαριασμού.

8.5. Η προθεσμία για την κατάθεση της αίτησης επιστροφής.

8.6. Η προθεσμία διατήρησης των δικαιολογητικών εγγράφων.

9. Ο ΒΑΘΜΟΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

9.1. Η απαιτούμενη προσοχή κατά τον καθορισμό του βαθμού απόδοσης.

9.2. Η χρησιμοποίηση των λογιστικών εγγραφών του δικαιούχου της άδειας.

9.3. Ο πραγματικός συντελεστής.

9.4. Οι κατ' αποκοπή συντελεστές. Προϋποθέσεις για τη χρησιμοποίησή τους, η σχέση τους με τους συντελεστές γεωργικών επιστροφών.

10. Η ΥΠΑΓΩΓΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΚΑΙ Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΩΝ

10.1. Η υπαγωγή στο καθεστώς, στο πλαίσιο του συστήματος αναστολής. Η αναγνώριση των εισαγομένων εμπορευμάτων, λαμβανομένων υπόψη των περιγραφών που δίδονται στην άδεια.

10.2. Η διασάφηση θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία στο πλαίσιο του συστήματος επιστροφής.

10.3. Η απλοποιημένη διαδικασία έκδοσης της άδειας, έγγραφο που πρέπει να επισυνάπτεται στη διασάφηση υπαγωγής στο καθεστώς (στην περίπτωση του συστήματος της αναστολής) ή στη διασάφηση θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία (στο πλαίσιο του συστήματος επιστροφής).

10.4. Ενδεχόμενη σύσταση εγγύησης.

10.5. Οι τρεις απλοποιημένες διαδικασίες υπαγωγής των εμπορευμάτων στο καθεστώς (σύστημα της αναστολής) ή θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία (σύστημα επιστροφής).

11. ΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

11.1. Οι λογιστικοί και οι φυσικοί έλεγχοι.

11.2. Οι έλεγχοι που προσιδιάζουν σε κάθε εργασία (ανάλυση του κινδύνου).

12. Η ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗ

13. Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΕΞΑΓΩΓΗ

13.1. Στο πλαίσιο του συστήματος της αναστολής (παράγωγα προϊόντα και αρχικά εμπορεύματα) και στο πλαίσιο του συστήματος επιστροφής (παράγωγα προϊόντα).

13.2. Οι τελωνειακοί προορισμοί οι εξομοιούμενοι προς εξαγωγή και ιδίως η παράδοση αεροσκαφών πολιτικής αεροπορίας στις αεροπορικές εταιρείες τις εγκατεστημένες στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, καθώς και η επισκευή, η μετασκευή ή η τροποποίηση αεροσκαφών πολιτικής αεροπορίας όταν οι εργασίες αυτές πραγματοποιούνται στο πλαίσιο τελειοποίησης προς επανεξαγωγή.

13.3. Οι συνήθεις διαδικασίες εξαγωγής εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας ή τελωνειακής αποταμίευσης, τοποθέτησης σε ελεύθερη ζώνη (ή σε ελεύθερη αποθήκη), υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ή κοινοτικής διαμετακόμισης (εξωτερική διαδικασία) με σκοπό την εξαγωγή μελλοντικά:

— οι προθεσμίες,

— οι έλεγχοι, η αναγνώριση των εμπορευμάτων,

— οι έλεγχοι, η αναγνώριση των παράγωγων προϊόντων (ή των αρχικών εμπορευμάτων στην περίπτωση του συστήματος της αναστολής) σε σχέση με τις περιγραφές και τις προδιαγραφές που αναγράφονται στην άδεια,

— οι ειδικοί έλεγχοι που απαιτούνται στην περίπτωση χρησιμοποίησης του συμψηφισμού στο ισοδύναμο ή/και της εκ των προτέρων εξαγωγής,

— οι μέθοδοι διοικητικής συνεργασίας στην περίπτωση τοποθέτησης σε τελωνειακή αποταμίευση (ή σε ελεύθερη ζώνη), υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ή κοινοτικής διαμετακόμισης (εξωτερική διαδικασία), με σκοπό την εξαγωγή από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας,

— οι τρεις απλοποιημένες διαδικασίες για την πραγματοποίηση των τελωνειακών προορισμών που εξετάζονται ανωτέρω.

13.4. Η εκ νέου υπαγωγή στο καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή στο ίδιο κράτος μέλος ή σε άλλο κράτος μέλος.

13.5. Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία παράγωγων προϊόντων ή αρχικών εμπορευμάτων (σύστημα της αναστολής):

— η θέση δευτερογενών προϊόντων σε κυκλοφορία (περιλαμβάνονται απόβλητα και θραύσματα),

— οι περιστάσεις που δικαιολογούν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία κύριων παράγωγων προϊόντων και η σχέση τους με την καταβολή των εξισωτικών τόκων,

— η γενική άδεια θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία που ενδεχομένως εκδίδεται και η περίπτωση των προϊόντων που διοχετεύονται στην κοινοτική αγορά (περίπτωση ισοδύναμη προς θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία),

— η εφαρμογή των μέτρων εμπορικής πολιτικής,

— οι τρεις απλοποιημένες διαδικασίες θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία,

— η καταστροφή ή η εγκατάλειψη υπέρ του δημοσίου,

— η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην περίπτωση του καθεστώτος της μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο.

14. Η ΘΕΣΗ ΣΕ ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

14.1. Οι περιπτώσεις στις οποίες επιβάλλεται η κατανομή των εισαγομένων εμπορευμάτων στα παράγωγα προϊόντα. Οι διάφορες μέθοδοι.

14.2. Ο (οι) εκκαθαριστικός(οί) λογαριασμός(οί) και το περιεχόμενό του (τους). Τα δικαιολογητικά.

14.3. Ο συγκεντρωτικός μηνιαίος και τριμηνιαίος υπολογισμός.

15. Η ΔΑΣΜΟΛΟΓΗΣΗ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΓΕΝΕΣΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΟΦΕΙΛΗΣ

15.1. Περίπτωση γένεσης τελωνειακής οφειλής.

15.2. Η φορολόγηση στα στάδια που προηγούνται και στα στάδια που έπονται της δασμολόγησης, τα όριά της. Η εφαρμογή του πίνακα (ο κανόνας της αναλογίας).

15.3. Η εφαρμογή των εξισωτικών τόκων και ιδίως η αρχή στην οποία βασίζονται οι τόκοι αυτοί, οι συντελεστές που πρέπει να χρησιμοποιούνται, η περίοδος που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, η εφαρμογή του συστήματος FIFO σε περίπτωση συγκεντρωτικού υπολογισμού, η περίπτωση της μη εφαρμογής.

15.4. Η δασμολόγηση των αποβλήτων και θραυσμάτων.

15.5. Η δασμολόγηση σε περίπτωση προσωρινής τελειοποίησης προς επανεισαγωγή.

16. ΟΙ (Η) ΑΙΤΗΣΕΙΣ(Η) ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ (ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ)

16.1. Υπόμνηση των κανόνων που εφαρμόζονται για την κατανομή.

16.2. Το περιεχόμενο αίτησης επιστροφής. Τα δικαιολογητικά.

17. ΟΙ ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΥΠΟ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΗΣ ΤΥΠΟΥ Α, Γ ΚΑΙ Δ Ή ΣΕ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΖΩΝΗ Ή ΣΕ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

18. ΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΕΟΚ – ΗΠΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ειδικό πρόγραμμα: Καθεστώς προσωρινής εισαγωγής

1. ΓΕΝΙΚΑ

1.1. Οικονομικοί λόγοι που δικαιολογούν το καθεστώς, όσον αφορά τους εισαγωγείς τρίτων χωρών προς την ΕΟΚ και κοινοτικούς οικονομικούς οργανισμούς.

1.2. Οι επιπτώσεις του καθεστώτος σε διεθνές επίπεδο: η σημασία και το πεδίο που καλύπτουν οι διεθνείς συμβάσεις.

1.3. Οι σημαντικές κατηγορίες εμπορευμάτων που καλύπτει το καθεστώς, σε συνάρτηση με την κοινοτική νομοθεσία και σε συνάρτηση με τις αρχές που διέπουν την υπαγωγή στο καθεστώς.

2. ΤΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ

2.1. Η παραχώρηση του καθεστώτος και η υπαγωγή στο καθεστώς:

2.1.1. Αρχή: η κατάργηση διατυπώσεων για τα εμπορευματοκιβώτια που φέρουν σημαία και τα οποία είναι ή όχι εγκεκριμένα για τη μεταφορά με τελωνειακή σφράγιση.

2.1.2. Εξαίρεση: η παραχώρηση του καθεστώτος με βάση χορήγηση άδειας για τα υπόλοιπα εμπορευματοκιβώτια.

2.2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παραμονής υπό το καθεστώς (προθεσμία, χρησιμοποίηση σε εσωτερική κυκλοφορία, μέτρα επιτήρησης και ελέγχου).

2.3. Η κατάργηση της ισχύος του καθεστώτος κατά τρόπο κανονικό (επανεξαγωγή, τοποθέτηση σε άλλο τελωνειακό καθεστώς ή σε ελεύθερη ζώνη) ή κατ' εξαίρεση (θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, καταστροφή ή εγκατάλειψη).

3. ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ

3.1. Οι τύποι μέσων μεταφοράς που μπορεί να υπάγονται στους ευεργητικούς όρους του καθεστώτος.

3.2. Τα μέσα μεταφοράς για επαγγελματική χρήση: καθορισμός και τρόπος χρησιμοποίησης.

3.2.1. Τα μέσα οδικών μεταφορών.

3.2.2. Τα μέσα σιδηροδρομικών μεταφορών.

3.2.3. Τα μέσα αεροπορικών μεταφορών.

3.2.4. Τα μέσα θαλασσίων μεταφορών.

3.2.5. Οι παλέτες.

3.3. Τα μέσα μεταφοράς για ιδιωτική χρήση: καθορισμός και τρόποι χρησιμοποίησης.

3.3.1. Τα μέσα οδικής μεταφοράς (αυτοκίνητα οχήματα, ζώα ίππευσης ή έλασης).

3.3.2. Τα μέσα αεροπορικών μεταφορών (επιβατηγά αεροπλάνα).

3.3.3. Τα μέσα θαλασσίων μεταφορών (πλοία αναψυχής).

3.4. Η απονομή του καθεστώτος και η υπαγωγή στο καθεστώς.

3.4.1. Αρχή: η κατάργηση των διατυπώσεων.

3.4.2. Εξαίρεση: η συμπλήρωση των διατυπώσεων σε περίπτωση σοβαρού κινδύνου μη τήρησης της υποχρέωσης επανεξαγωγής.

3.4.3. Ειδική περίπτωση: οι παλέτες, των οποίων το καθεστώς είναι πανομοιότυπο με εκείνο των εμπορευματοκιβωτίων (βλέπε σημεία 2.1.1 και 2.1.2).

3.5. Οι λεπτομέρειες παραμονής στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας όσον αφορά τις προθεσμίες.

3.6. Η κατάργηση της ισχύος του καθεστώτος κατά τρόπο κανονικό (επανεξαγωγή, τοποθέτηση σε άλλο τελωνειακό καθεστώς ή σε ελεύθερη ζώνη) ειδικό (συμψηφισμός στο ισοδύναμο όσον αφορά τα σσιδηροδρομικά μέσα μεταφοράς και τις παλέτες) και «κατ' εξαίρεση» (θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, καταστροφή και εγκατάλειψη).

4. ΤΑ ΑΛΛΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

4.1. Τα συστήματα προσωρινής εισδοχής.

4.1.1. Η προσωρινή εισδοχή με ολική απαλλαγή από δασμούς και φόρους.

4.1.1.1. Για τα εμπορεύματα που καθορίζονται επακριβώς και για καθορισμένες περιπτώσεις χρησιμοποίησης.

4.1.1.2. Σε περίπτωση που η προσωρινή εισδοχή πραγματοποιείται υπό ειδικές συνθήκες χωρίς οικονομική επίπτωση.

4.1.1.3. Σε περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος αποφασίζει να απομείνει το καθεστώς υπο προϋποθέσεις ακριβώς καθορισμένες.

4.1.2. Η προσωρινή εισαγωγή με μερική απαλλαγή:

4.1.2.1. — εφαρμοζόμενη στις υπόλοιπες περιπτώσεις,

4.1.2.2. — εξαιρέσεις οι οποίες επιφέρουν απαγόρευση οποιασδήποτε υπαγωγής υπό το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, με συνέπεια τα εμπορεύματα να πρέπει να τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία:

— αναλώσιμα προϊόντα,

— εμπορεύματα, η χρήση των οποίων δύναται να δημιουργήσει κινδύνους πρόκλησης ζημίας στην οικονομία της Κοινότητας ιδίως λόγω της διάρκειάς τους από άποψη οικονομική σε σχέση με την προβλεφθείσα ημερομηνία παραμονής.

4.2. Η παραχώρηση του καθεστώτος και η υπαγωγή στο καθεστώς.

4.2.1. Η παραχώρηση εξαρτώμενη από:

— την αίτηση,

— τη χορήγηση αδείας, για την οποία η αρμόδιες αρχές παίρνουν κάθε μέτρο το οποίο θεωρούν απαραίτητο προκειμένου να εξασφαλίσουν τη διαπίστωση της ταυτότητας των εμπορευμάτων και τον έλεγχο της χρησιμοποιήσεώς τους η χορήγηση του καθεστώτος απορρίπτεται όταν οι αρχές αυτές κρίνουν αδύνατη τη διαδικασία εξακρίβωσης της ταυτότητας ή διενέργειας ελέγχου χρησιμοποίησης,

— ενδεχομένως, με απλοποιημένη διαδικασία.

4.2.2. Η υπαγωγή που προϋποθέτει:

4.2.2.1. — διατυπώσεις οι οποίες συνίστανται από:

— την κατάθεση διασάφησης,

— την έγκριση της διασάφησης,

— τη δυνατότητα διόρθωσης,

— τη δυνατότητα της υπηρεσίας να εξετάζει και να αναγνωσρίζει τα εμπορεύματα.

4.2.2.2. — την ενδεχόμενη τροποποίηση της υποχρέωσης υποβολής γραπτής διασάφησης:

— ύπαρξη γραπτής διασάφησης,

— δελτίο ΑΤΑ.

4.2.2.3. — τη σύσταση εγγύησης.

4.3. Η παραμονή των εμπορευμάτων:

— έλεγχος χρησιμοποίησης των εμπορευμάτων που τίθενται υπό το καθεστώς, δυνατός ανά πάσα στιγμή, χρησιμοποίηση άλλη εκτός από εκείνη που επέτρεψε τη χορήγηση του καθεστώτος προκαλεί τη γέννηση τελωνειακής οφειλής,

— διάρκεια παραμονής (24 μήνες εκτός αν τίθενται ειδικές προθεσμίες),

— μεταφορά των εμπορευμάτων σε καθεστώς προσωρινής εισδοχής χωρίς κατάργηση της ισχύος του καθεστώτος,

— διαδοχική υπαγωγή στο καθεστώς σε πολλά κράτη μέλη (έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992).

4.4. Η κατάργηση της ισχύος του καθεστώτος κανονικά (επανεξαγωγή, υπαγωγή σε άλλο τελωνειακό καθεστώς ή σε ελεύθερη ζώνη) και κατ' εξαίρεση (τοποθέτηση σε ελεύθερη κυκλοφορία, καταστροφή).

4.5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά την φορολόγηση.

4.5.1. Σε περίπτωση μερικής απαλλαγής, μέχρι 3 % των δασμών για κάθε μήνα ή για μέρος του μηνός κατά τη διάρκεια των οποίων το εμπόρευμα υπάγεται στο καθεστώς, και με είσπραξη του ΦΠΑ στο σύνολό του.

4.5.2. Σε περίπτωση θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία: εκτίμηση των στοιχείων κατά την ημερομηνία υπαγωγής στο καθεστώς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Ειδικό πρόγραμμα: Καθεστώς διαμετακόμισης

1. Η κυκλοφορία εμπορευμάτων από ένα σημείο του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας σε άλλο: οι παλαιότεροι κανόνες που εφαρμόζονται έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992, οι κανόνες που εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 1993 και η οριστική σύνταξη των κανόνων αυτών σύμφωνα με τις διατάξεις του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, που πρόκειται να εφαρμοστεί από την 1η Ιανουαρίου 1994. Γενική σύγκριση ιδίως για να επιτευχθεί η ελευθέρωση των κοινοτικών εμπορευμάτων.

2. Η εφαρμογή του καθεστώτος στα κοινοτικά και τα μη κοινοτικά εμπορεύματα σε ειδικές περιπτώσεις. Οι δυνατότητες που προσφέρονται για την κυκλοφορία των εμπορευμάτων βάσει διεθνών παραστατικών (δελτίων TIR, ATA, κ.λπ.).

3. Το τεκμήριο του κοινοτικού χαρακτήρα για κάθε εμπόρευμα που κυκλοφορεί στο εσωτερικό του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας. Οι περιπτώσεις κατά τις οποίες το τεκμήριο αυτό δεν ισχύει.

   Οι γενικοί κανόνες που αφορούν τα κοινοτικά εμπορεύματα και έχουν σχέση με την έλλειψη τελωνειακών εγγράφων και διατυπώσεων. Σχέδιο των νέων κανόνων του 1993 που επέτρεψαν την ελευθέρωση. Οι εξαιρέσεις.

4. Η διέλευση από τρίτη χώρα:

   — χώρα της ΕΖΕΣ,
   — χώρα άλλη από χώρα της ΕΖΕΣ.

5. Οι διαδικασίες κοινοτικής διαμετακόμισης. Το ΕΔΕ που χρησιμοποιείται στην κοινοτική διαμετακόμιση, οι διατυπώσεις κατά την αναχώρηση, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, κατά την άφιξη. Η ομαδοποίηση των διασαφήσεων διαμετακόμισης και εξαγωγής. Η λήξη του καθεστώτος.

6. Η μείωση των διατυπώσεων κατά την αναχώρηση και τον προορισμό.

7. Οι ειδικοί κανόνες που αφορούν τις αεροπορικές, θαλάσσιες και με οποιοδήποτε άλλο τρόπο (δίκτυο αγωγών, ταχυδρομείο, σιδηρόδρομο, μεγάλα εμπορευματοκιβώτια) διενεργούμενες μεταφορές.

8. Οι ειδικές περιπτώσεις κατά τις οποίες πρέπει να αποδειχθεί ο κοινοτικός χαρακτήρας των εμπορευμάτων. Ο τρόπος αιτιολόγησης του κοινοτικού χαρακτήρα των εμπορευμάτων. Διευκολύνσεις.

   Αιτιολόγηση του κοινοτικού χαρακτήρα των προϊόντων της αλιείας.

9. Η μεμονωμένη, συνολική και κατ' αποκοπή εγγύηση. Απαλλαγές από την υποχρέωση σύστασης εγγύησης.

10. Παραβάσεις και παρατυπίες.

11. Η «κοινή διαμετακόμιση».